

[Skrumsager Skau]

tilslutte sig. Jeg synes måske, at man kunne have fundet en lidt nemmere administrativ måde at klare det på, fordi det jo vedrører så få borgere i dette land, nemlig folketingsmedlemmerne, men vi kan altså tilslutte os lovforslaget og også, at loven får virkning fra 1. januar 1987.

SFs lovforslag, nr. L 197, vil medføre, at de folk, der har frirejser mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads, ikke kan benytte og opnå befodringsfradraget.

Som det tidligere er sagt, medfører dette forslag, at vi kommer tilbage til nogle meget komplicerede forhold. Vi kommer tilbage til at skulle køre med millimeterretfærdighed, og det ved vi alle sammen ikke kan lade sig gøre. Vort samfund er jo meget, meget sammensat. Det er jo ikke et firkantet samfund, således at man kan gennemføre nogle firkantede regler. Det bliver administrativt meget besværligt at gennemføre; det medfører nogle nye skillelinjer, nogle nye afgrænsningsproblemer, som simpelt hen bliver umulige at administrere.

Det, som vi i allerhøjeste grad kan gøre, er at appellere til lønmodtagernes etik og moral. Det er den eneste måde, vi kan løse det på. Vi kan desværre ikke løse det via kontrolforanstaltninger. Vi kan på ingen måde kontrollere os ud af problemet. Lovforslaget vil simpelt hen medføre nyt administrativt kaos, og det føler jeg ikke vi kan støtte på nævrende tidspunkt.

Som det allerede er blevet sagt, er vi jo i gang med at kigge på nogle af disse forhold i Ligningsrådet, og vi afventer dets forslag for at se, om det er muligt at løse nogle af problemerne. Som det ligger nu, med den viden, som vi har for øjeblikket, kan vi på ingen måde støtte det lovforslag.

Thoft (SF):

Jeg mener, at det er en dårlig undskyldning, når man siger, at det lovforslag, SF har fremsat, giver administrativt kaos, fordi det er umuligt og bøvlet og besværligt at kontrollere.

Vi har en stribe fradrag på selvangivelsen, og det har vi også efter skattereformen. Selvfølgelig giver de da et vist administrativt besvær, hvis man sætter sig hen og kontrollerer dem i alle ender og kanter. Men det er naturligvis ikke meningen, ligesom man jo heller

ikke fra ligningsmyndighedernes side sidder og kontrollerer, om nu hver eneste, der trækker fagforeningskontingent fra, rent faktisk også er medlem af en fagforening, og om vedkommende nu også har husket at trække det rigtige fra.

Jeg er enig med skatteministeren i, at vi ikke skal tilstræbe millimeterretfærdighed. Der er såmænd så mange uretfærdigheder på skatteområdet, så det er jeg i princippet ikke uenig i. Men skatteministeren har ikke ret, når han siger, at SFs forslag betyder mere komplicerede regler og negativ særbehandling af en lang række grupper.

Skatteministerens eget forslag er noget klytværk. Jeg skal give et enkelt eksempel: minister Anders Andersen, som ikke er medlem af Folketinget, vil fortsat kunne fratække ca. 18.000 kr. i befodrning om året. Han er ikke ramt af skatteministerens forslag; han er ikke medlem af Folketinget og derfor ikke omfattet af begrænsningen.

Jeg kan godt forstå skatteministerens kvababbelse, selv om den jo er af ny dato og, hvis jeg skal være helt nøjagtig, af præcis samme dato som dagspressens forsider om det her spørgsmål. Først den dag opstod ministerens kvababbelse.

Jeg deler den kvababbelse, men synes da også, den bør omfatte borgerrepræsentanter, ligningskommissionsmedlemmer, medlemmer af Jernbanerådet, og hvad der ellers findes af højtlønnede embedsmænd, som har disse frikort. Jeg synes, at den kvababbelse på folketingsmedlemmernes vegne er en underlig indsnævring af ministerens billede, som jeg tror igen hænger sammen med, at det nu var det, dagspressen interesserede sig for.

Derfor mener jeg, at den eneste løsning, der er, selvfølgelig er den løsning, SF har foreslået. Jeg forestiller mig ikke det gigantiske kontrolapparat, som hr. Stavad og hr. Skrumsager Skau og ministeren forestillede sig. Det har jeg ikke tænkt mig skulle være nødvendigt. I almindelighed er det jo tilstrækkeligt, at vi har regler, der siger, hvad folk må, og hvad folk ikke må, og så gør de fleste skatteydere da heldigvis det rigtige. Sker det så, at skattevæsenet kommer under vejr med, at folk gør det forkerte, nå ja, så har man i skattekontrolloven en række straffebestemmelser, som betyder, at folk får én på godda'en.